

blev nedrevet, som de Herrer vide. Svad Andrageren angaar, er det oplyst om ham, at han har været i den kongelige Porcellænsfabrik — den gamle Fabriks — Tjeneste to forskellige Gange, hver Gang 8 Aar, altsaa, naar Tiderne sammenlægges, i Alt 16 Aar. Han blev imidlertid ikke optaget paa den Indstilling, som gjordes af den daværende Bestyrer af den kongelige Porcellænsfabrik til Finantsministeriet om de Bestillingsmænd, som havde været over 15 Aar i Tjenesten, og Grunden til, at dette ikke skete, oplyser Ministeriet var den, at man ikke troede, at den nævnte Skrivelse af 13de Marts 1868 gav Hjemmel til at sammenlægge de to Tider, han havde været i Arbejde. Finantsudvalget er gaaet ud fra samme Betragtning, og jeg skal ikke bestride, at efter Skrivelsens Ordlyd maa denne Fortolkning anses for rigtig. Smidlertid har Ministeriet dog tilstaaet ham en Understøttelse paa 100 Kr. og saaledes erkjendt, at der er et Billighedskrav til Stede for Manden. Spørgsmaalet er altsaa nu, saaledes som det her foreligger for det høie Thing, ikke, om det vil optage en ny Mand paa Understøttelseslisten, men Spørgsmaalet er, om det vil anbefale, at den Understøttelse, han en Gang har faaet, forhøies. I saa Henseende skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Manden er Familieforsørger og i meget trængende Naar, da han ikke længer saaledes som tidligere kan fortjene sit Underhold, eftersom hans Syn er blevet svækket ved hans lange Arbejde i Fabrikens Tjeneste. Saa vidt jeg veed, følger Lægeerklæring med hans Andragende; men det kan jeg da i hvert Fald efter selv at have set det bevidne, at hans Dienstvaghed er dienssynlig. Enhver, der forstaar sig lidt derpaa, maa se, at hans Syn er svagt; han har Vidnesbyrd for at være en ordentlig, ædruelig Mand, saa der ikke er Tvivl om, at det er det Arbejde, han har haft som Overdreier, hvilket kræver en overordentlig stærk Anvendelse af Synet, som har bidraget til hans Dientvaghed. Spørgsmaalet bliver da derefter: Hvorledes har hans Forhold været i Fabrikens Tjeneste? Med Hensyn hertil foreligger der — og det lægger jeg særdeles Vægt paa lige overfor det høie Thing — ualmindelig gode Vidnesbyrd om hans tidligere Forhold. Jeg skal i saa Henseende henlede Opmærksomheden paa, at i 1865 fik han Rejsestipendium af det Keisersenske Fond. Deri laa en Anerkjendelse af, at han var en ualmindelig duelig Arbejder; thi for at opnaa Understøttelse af det Keisersenske Fond skal det godtgjøres, at man er saa dygtig i sit Fag, at man berettiger til at forvente, at man

ved en Rejse yderligere kan opnaa Dygtighed. Dernæst foreligger der oplyst, at han i 1873 paa Verdensudstillingen i Wien fik som særlig Anerkjendelse for sin Medvirken ved Porcellænsfabrikationen en Sølvmedaille. Dette vidner i høi Grad om, at man her har at gjøre med en mere end almindelig dygtig Mand. Den tidligere Bestyrer af den kongelige Porcellænsfabrik udtaler sig om Manden paa følgende Maade: Jeg skal paa det Bedste anbefale ham som værdig til Understøttelse. Det, han anfører til Støtte for sit Andragende, nemlig Understøttelsen af det Keisersenske Fond og Medaillen, er fuldstændig rigtig, og jeg kan dertil føje, at jeg i Størstedelen af de 16 Aar, hvori han — nemlig før og efter 1868 — har arbejdet under mig ved den kongelige Porcellænsfabrik, har haft en udmærket Støtte og Hjælp af ham ved Fabrikens Ledelse — altsaa, han har været en udmærket Støtte og Hjælp ved Fabrikens Ledelse. Deri ligger ikke blot, at han i sit Fag har været en dygtig Mand, men tillige, at han har kunnet bistaa Bestyrelsen i Fabrikens Ledelse. Endelig er der et Vidnesbyrd fra den Mand, som drev Fabrikken fra 1868 til 1884, nemlig Grosserer Fald. Han slutter sig ganske til denne rosende Dmtale, som Administrator Holm havde givet den Paagjældende, og udtaler derefter: „Det er mig en Fornøjelse at kunne udtale, at Sund ved den Dygtighed, han har vist i Gjærningen, har bidraget til Fabrikationens Forbedring.“ Man vil altsaa se, at denne Mand har faaet ualmindelig gode Vidnesbyrd baade medens Fabrikken var i kongelig Eie og senere, og som jeg fremhævede, der er al god Grund til at antage, at den Svækkelse paa Synet, der selvfølgelig gjør ham ude af Stand til at arbejde som før, er en Følge af, at han har slidt sig op i Arbejde, hvoraf en Del i alt Fald har været i Statens Tjeneste, om han end ikke i sin fulde Arbejdstid har tjent Staten. Jeg skal derfor paa det Bedste tillade mig at anbefale det Vædringsforslag, som jeg har stillet, til Finantsudvalgets og det høie Things Velvillie, og jeg nærer det Haab, at den høitærede Finantsminister, naar han modtager en saadan anbefaling af Sagen fra Thinget, vil fortsætte den Velvillie, han allerede har begyndt at vise.

Leth: Jeg har tidligere haft Ordet med Hensyn til Invalliderne her i Salen og kan i Dag ganske slutte mig til de Ytringer, der fremkom fra den ærede Ordfører og fra det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen). Man maa jo erindre, at dette,